

Nr 747

Av herr **Wikner m fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. och 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m.

(Lika lydande med motion nr 622 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 14 år 1965 har det föreslagits ändring av den nu gällande statliga förmögenhetsskatten. I propositionen föreslås den ändringen i förordningen om statlig förmögenhetsskatt att sådan skatt icke skall utgå, när den beskattningsbara förmögenheten icke överstiger 100 000 kr. Denna ändring kommer att tillämpas första gången vid 1966 års taxering. Detta innebär en minskning i budgeten med 20 miljoner kr.

1960 års allmänna skatteberedning föreslår, att statlig förmögenhetsskatt icke skall utgå, när den beskattningsbara förmögenheten icke överstiger 125 000 kr. Skatteberedningen föreslår att detta tillämpas vid 1967 års taxering. Beredningen har motiverat detta med att man vill söka ernå jämkningar i förmögenhetsbeskattningen, som har ett mera omedelbart samband med uppkomna penningvärdeförändringar och förskjutningar i förmögenhetsfördelningen. Såsom ytterligare skäl för att redan nu jämka förmögenhetsbeskattningen nämnes 1965 års allmänna fastighetstaxering och den höjning av taxeringsvärdena, som därvid torde ifrågakomma.

Skatteberedningens förslag har varit utsänt för yttrande och tillstyrkes eller lämnas utan erinran i flertalet fall. En del föreslår en mindre justering av skatteskalen, bl. a. LO, men LO motsätter sig en minskning av det totala uttaget av förmögenhetsskatt. Överståthållarämbetet, länsstyrelsen i Södermanlands län, Sveriges socialdemokratiska ungdomsförbund och Sveriges socialdemokratiska studentförbund anser att förmögenhetsbeskattningen bör behållas oförändrad.

Departementschefen säger att »nuvarande skattefria bottenbelopp fastställdes år 1957. Levnadskostnadsindex har sedan dess stigit med i runt tal 25 %. Jag kan därför tillstyrka, att detta bottenbelopp nu höjes i motsvarande mån, d. v. s. till 100 000 kr.»

Vi anser att det bottenbelopp som sattes år 1957, 80 000 kr. (höjning från 50 000:— till 80 000:—), då var för högt och att därför bottenbeloppet bör behållas oförändrat. Förmögenhetsförskjutningar på grund av höjning av fastighetstaxeringsvärdena vid 1965 års allmänna fastighetstaxering anser vi inte be-

rättigar till en höjning av bottenbeloppet. Trots höjningar av fastighetstaxeringsvärdena torde det finnas en ganska god marginal från taxeringsvärdet till dagens saluvärde. Med detta har vi inte påstått att taxeringsvärdet och saluvärdet skall sammanfalla.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi härmed anhålla,
att riksdagen måtte besluta, att den statliga förmögenhetsbeskattningen behålles oförändrad.

Stockholm den 9 februari 1965

V. Wikner

Birger Nilsson

T. Fredriksson

Helge Lindström

Gunbjörg Thunvall